

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, Grzeszkowej 7.

Nr. telefonu 270. — Konto czekowe Poczty, Kaso, Gocząda, Nr. 141223

Wszelkie komunikaty należy nadysłać wprost do Administracji

Komunikaty przesłane redakcji nie będą uwzględnione.

Redakcja rękopisów nie zwraca

Redaktor naczelny przyjmuje od 11½ do 12 w południe.

Cena Nru

20 l

Prenumerata: w Krakowie i prowincji mies. 70—, kwart. 1410—M

w Krakowie z odnośnikiem do domu 590— 1590—

Na prowincji z przesyłką poczt. 590— 1590—

Za granicą: przesyłką pocztową 360— 1950—

Ogłoszenia: Drobne ogłoszenia od wyrazu 10— Mkp., wiersz nonparali 1—szpalt. Mkp 10. Nadesłane Mkp 75—. Wiersz nonparalel 1 m w tekście Mkp 95—. Wiersz nonp. 1 szpalt. na 1. stronie 120 Mkp gratulacje 500 Mkp. — Ceny ogłoszeń zagr. o 100% droższe.

Instalacje domów, mieszkań

budowy kompletnych central elektrycznych

//// wykonuje po niżonych cenach ///

„PRĄD”, Kraków, ulica Gołębia L. 3.

// Motory, dynamomaszyny //

dla wszelkich napęd i różnej wielkości

oraz materiał instalacyjny poleca po niżonych cenach

„PRĄD”, Kraków, ulica Gołębia L. 3.

Hartownie! Cześćlowo!

KILIMY ŁOWICKIE

makaty, dywaniki, portjery, szale i poduszki po cenach fabrycznych

Dom mody S. SPIRA, Kraków, Grodzka 4

Wylączna sprzedaż i reprezent. na Małopolskę

fabryki T. FALISZEWSKIEGO w Warszawie.

Poleca również plusze, jedwabie, podszewki i dodatki modniarskie.

Ofiara czy inwestycja.

Kraków, 17 grudnia.

(ben) Rzadko kiedy uwaga całego społeczeństwa koncentrowała się około zagadnień omawianych w Izbie ustawodawczej w tym stopniu, jak to obecnie zachodzi w sprawie daniny. W naszej niedawnej historii parlamentarnej dwie tylko dotychczas kwestye poruszyły w podobnej mierze opinię publiczną: konstytucya i reforma agrarna. Już samo to zestawienie wskazuje, jak wielką wagę przykład społeczeństwo do sprawy daniny, zdając sobie intuicyjnie sprawę z fundamentalnego znaczenia jej dla budowy naszej państwowości. Wszystkie te trzy kwestye bowiem wykreślają w istocie kierunek, w którym myśl państwowa odnosi się do zagadnień wewnętrznych będzie się poruszać. Konstytucya stworzyła zasadniczy szkielet ustroju państwowego. Reforma rolna była generalną próbą sił w dziedzinie socyalnej. Danina wreszcie stwierdzi, w jakiej mierze postąpiło uświadomienie ogółu o jego obowiązkach wobec państwa i jak daleko jest on skłonny posunąć swe ofiary dla ratowania za-

Ustawa o daninie przyjęta w trzecim czytaniu.

(Telefonem od naszego korespondenta),

M. Warszawa. Sejm pracował dziś gorączkowo. Posiedzenie otwarto o godzinie 11 min. 30. Małe opóźnienie spowodowało posiedzenie seniorów, na którym uchwalono rozpocząć ferie świąteczne po jurzejszych obradach plenum. Po odrzuceniu wniosku pos. Diamanda o wysunięciu sprawy kryzysu gospodarczego na pierwszy plan przystąpiono do trzeciego czytania nad daniną. Przemawiał między innymi rabin Perlmutter. Ukazanie się sędziwego rabina wywołało sensację na sali. Posłowie przybliżyli się do trybuny. Pos. rabin mówił głosem spokojnym lecz pewnym. Zapewnił, że Żydzi nigdy nie uchylali się od wypełniania wobec państwa obowiązków i tą razą również nie uchylą się od płacenia daniny. Po zakończeniu mowy przystąpił do pos. Perlmuttera minister Michalski i serdecznie ściskając dłoń jego, dziękował za pełne zrozumienia przemówienie. Pogodny nastrój wprowadzony przez pos. Perlmuttera nie utrzymał się na popołudniowym posiedzeniu. Po przyjęciu ustawy o

daninie w trzecim czytaniu przystąpiono do obrad nad sanacją finansów państwa. Po przemowie pos. Radziszewskiego zabrał głos minister Michalski. Podczas przemówienia zaszły takie sceny, jakich Sejm nasz dawno nie widział. Niestychane oburzenie posłów wywołały niebaczne słowa dr Michalskiego, który zarzucił Sejmowi, iż wbrew woli społeczeństwa przeciwstawia się ustawie o polepszeniu stanu finansowego. Słowa te wywołały straszną burzę. Padły słowa pod adresem ministra, które nie nadają się do powtórzenia. Zapominał tamt i hałas nie do opisania. Wicemarszałek Osiecki nie mogąc uspokoić posłów, przerwał posiedzenie.

Po niedługiej przerwie, przywołał marszałek do porządku pos. Żuławskiego, poczem minister skarbu złożył krótkie oświadczenie, iż wcale nie miał zamiaru obrażać Sejmu. Rozpoczętego jednak poprzednio przemówienia ministra nie dokończył.

grożonego gospodarczo bytu państwa, innymi słowy — jaką wartość ma dla niego posiadanie własnego państwa.

Nadając tak zasadnicze znaczenie sprawie daniny nie zapędzamy się bynajmniej zbyt daleko. Mogłby wprowadzić ktoś z ołówkiem w rękę przeliczyć ogólny spodziewany efekt daniny z uwzględnieniem spadku wartości pieniądza i dojść do wniosku, że byłoby to może jakieś 80 milionów przedwojennych koron, zatem w budżetach przedwojennych drobnotka, którą nie wartoby zaprzętać uwagi ogółu.

Zważyć jednak musimy dwie rzeczy:

Przedewszystkiem skłonność do ofiar mate-

ryalnych na rzecz państwa jest u nas z różnych przyczyn, w niemalej mierze z winy dotychczasowych naszych rządów, ogromnie mała. Społeczeństwo stało dotychczas na bardzo wygodnym stanowisku, wyobrażając sobie, że najlepiej będzie gdy każdy obywatel troszczył się będzie wyłącznie o prywatną swoją szkatułkę a o skarb państwa troszczyć się będzie minister skarbu. Ta obojętność społeczeństwa wobec potrzeb państwa, której nie umieli lub nawet nie chcieli zwalczać poprzedni ministrowie skarbu, była powodem, że bez większych skrupułów chwytali się oni nader prostego sposobu zapelniania kas państwowych pieniądzem

papierowym. Był to wprawdzie również ukryty podatek, zubożający w wysokim stopniu i bez żadnej sprawiedliwej miary obywateli, ale działało się to tak skrycie, poza świadomością ogółu, że nie odczuwano tego zubożenia jako ciężar na rzecz państwa. Jeśli więc teraz społeczeństwo z pełną świadomością przyjmuje na siebie obowiązek utrzymywania swego państwa, to jest to niewątpliwie ogromny sukces moralny, którego zasługę przypisać należy wyłącznie — niema co do tego dwóch zdań — obecnemu ministrowi skarbu. Nie bez racji podkreślano też w Sejmie znaczenie daniny jako manifestacji patriotyzmu obywateli, niemniej ważnej od konkretnych, prozaicznych celów, na które ona jest przeznaczona.

Jednak i tego drugiego znaczenia nie należy cenić zbyt nisko. Ze sprawozdań sejmowych odnieść można było wrażenie, że przeważna większość posłów dość sceptycznie zapatruje się na finansowy efekt daniny i że uchwalają ją właściwie tylko pod wpływem pierwszego rozmachu, z jakim p. Michalski porwał społeczeństwo i Sejm a nie z rzeczywistego przekonania o jej celowości. Przebiegał się ten nastrój tak w dyskusji ogólnej jak i w szczegółowym omawianiu artykułu pierwszego, który w brzmieniu ustalonym przez komisję postanawia, na jaki cel danina ma być użyta. Wyjaśnienie p. Michalskiego, że danina jest w istocie swą tylko dopełnieniem niezapłaconych podatków, nie zaspokoilo, zdaje się, daleko sięgających marzeń wielu posłów, którzyby chcieli, by danina uleczyła wszelkie nasze niedomagania i postawiła nas pod względem siły finansowej conajmniej na równi z Anglią. Ten ekstremizm nie powinien być właściwie powodem zdziwienia ani wyrzutów, gdyż cechuje on stale umysły w kwestjach państwowych mało wyrobione i nie mające jeszcze dostatecznej dozy umiarkowania i dość rozległego doświadczenia w zawitych kwestjach gospodarczych i finansowych.

Przywiązywanie przesadnych nadziei do daniny było oczywiście błędem. Niemniej błędem jest jednakże przerzucanie się do drugiej ostateczności i powątpiewanie, czy wogóle warto nakładać tak ciężkie ofiary na obywateli, nie mając pewności, czy i w jakim stopniu ofiary te na coś się zdadzą. Rozpatrując sprawę z chłodną rozważą przekonamy się, że te cele, jakie rozumnie daninie można stawiać, może ona spełnić. O cóż bowiem w naszych warunkach w pierwszym rządzie chodzi? Nie o zmniejszenie obiegu pieniędzy, bo deflacja byłaby jeszcze przedwczesna i szkodliwa, również nie o stworzenie równowagi wydatków z dochodami, bo jest to zadanie wymagające wielu jeszcze dalszych wysiłków i ściśle związane z rozkwitem całego naszego życia gospodarczego, lecz tylko o uzyskanie pierwszej podstawy wszelkich dalszych poczyniń sanacyjnych, o zagwarantowanie stałości kursu naszej waluty. W normalnych warunkach kurs ten zagwarantowany jest zapasami złota w bankach centralnych. Gdy złota tego brak, jedyną gwarancją tego stałego kursu, bez którego niema mowy o zdrowym gospodarowaniu, może być tylko zdolność podatkowa państwa. Zdolność ta nie oznacza zaś nic innego, jak to, że obywatele państwa mogą i chcą płacić podatki, jakich wymagają potrzeby państwa.

Jeśli więc danina umożliwi rządowi wstrzymanie emisji na potrzeby państwa choćby tylko na 4 miesiące, to minister skarbu uzyska w ten sposób pauzę do wytechnienia i będzie mógł obmyśleć prawidłowy i normalny sposób zapewnienia państwu potrzebnych mu środków. Zagranica zaś dowie się, że ma do czynienia nie z państwem sezonowym, żyjącem wyłącznie z grabieży i podbojów, lecz z państwem chcącym żyć i czerpiącym tę wolę życia w ofiarności i poświęceniu swych obywateli. Pamiętać zaś nam trzeba, że żadne z państw europejskich

nie jest dziś w stanie własnymi swymi środkami przywrócić u siebie równowagę gospodarczą, lecz każde z nich w większej lub mniejszej mierze skazane jest na pomoc z zewnątrz. Jeśli więc ten tylko jeden efekt danina osiągnie, jeśli pozyska nam ona z powrotem lekomyślnie utracone zaufanie a nawet sympaty

tyę zagranicy, to ofiary jakie przyjdzie nam dla niej położyć, nie pójdą na marne lecz hojnie się nam zwrócą. Choćby i ciężkie być miały, złożyć je musimy z tem przeświadczeniem, że stanowią one będą trwałą i korzystną inwestycję.

Obrady nad poprawą stanu gospodarczego państwa. Zakończenie obrad nad daniną. — Ustawa o naprawie finansów Rzeczypospolitej.

Warszawa. PAT. Posiedzenie sejmu przedpołudniowe 274. Wpłynął wniosek posła Diamanda, aby sprawa kryzysu przemysłu weszła na porządek dzienny zaraz po daninie. Po wyjaśnieniu marszałka, że konwent seniorów ustalił, iż pierwszeństwo mają wszystkie ustawy skarbowe, wniosek ten odrzucono. Pierwsze czytanie ustawy o służbie wojskowej na życzenie ministra spraw wojskowych odroczone do popołudnia. Przystąpiono do trzeciego czytania ustawy o daninie. Poseł Woźnicki zgłasza ponownie poprawkę posła Poniatowskiego do artykułu 4-go w sprawie progresy i poprawkę posła Madeja do art. 31, która wyłącza użycie wojska przy ściąganiu podatków. Następnie zgłoszono ponownie poprawkę posła Poniatowskiego do art. 41 o możliwości całkowitego zwolnienia od daniny parcelantów rządowych. Zgłasza również poprawkę posła Poniatowskiego do art. 46 i 47, które mówią o rozstrzygnięciu wszystkich spraw przez komisje odwoławcze, poprawkę posła Poniatowskiego do art. 52, która dotyczy reformy rolnej i oświadcza, że jeżeliby ta poprawka nie była przyjęta, to wogóle nie moglibyśmy głosować za art. 5, a gdyby nasze poprawki odrzucono, musielibyśmy en bloc głosować przeciwko ustawie o daninie.

Poseł Spieckermann w imieniu Zjednoczenia niemieckiego składa deklarację, w której oświadcza, że klub jego będzie głosował za daniną i będzie popierał ministra w dążeniach do sanacji skarbu. Co do gabinetu w ogólności, klub musi poddać rewizji swoje stanowisko z powodu mowy prezydenta ministrów w Poznaniu.

Poseł Kowalczyk oświadcza, że klub Polskiego Stronnictwa Ludowego podtrzymuje poprawkę o zwiększeniu daniny dla przemysłu i handlu i poprawkę o progresy w rolnictwie.

Rabin Perlmutter dowodzi, że nikomu nie wolno się uchylać od wspólnej pracy pod pozorem, że jego cegiełka nie stanowi, a u nas każda partya broni tylko swoich widoków. Zgoda buduje, niezgoda rujnuje. Mowca nawołuje do zgody i harmonii dla dobra państwa i społeczeństwa.

Poseł Wierzbicki referuje nowe poprawki i zmiany zrobione w niektórych dawniej zgłoszonych przy 2 czytaniu, a mianowicie wszystkie stronnictwa zgłaszają nowy artykuł do końcowych przepisów, stanowiący, że moc ustawy o daninie nie rozciąga się na powiat braclawski i lidzki województwa nowogrodzkiego. Poprawka ta ma na celu zapobieżenie niepożądanego agitacji na terenie plebiscytowym.

Poseł Witos stawia cały szereg poprawek.

Przyjęto poprawkę wszystkich klubów, aby dodać nowy artykuł: „moc niniejszej ustawy nie rozciąga się na powiaty: braclawski i lidzki województwa nowogrodzkiego”. Następnie przyjęto ustawę en bloc znaczną większością głosów przeciwko głosom „Wyzwolenia”

Uchwałę tę przyjęła Izba oklaskami.

Marszałek w kilku słowach podkreślił doniosłość dokonanego czynu, wyrażając nadzieję, że ustawa stanie się podwaliną nowych stosunków w państwie, oraz wyraził podziękowanie podkomisy i komisji skarbowo-budżetowej, zwłaszcza wiceprezydentowi Osieckiemu i posłowi Diamandowi.

Przystąpiono do następnego punktu porządku dziennego, tj. do ustawy o środkach naprawy gospodarki finansowej. Poseł Loewenstein przedstawił sprawozdanie komisji skarbowo-budżetowej o rządowym projekcie ustawy o środkach naprawy gospodarki finansowej. Projekt ten komisja podzieliła na dwie grupy: 1) która zawiera ogólne normy, dotyczące reformy podstaw gospodarki finansowej, 2) zawiera normy specjalne, mające charakter nowelowania ustaw, już obowiązujących. Do drugiej kategorii należały: projekt nowego unormowania pracy w przemyśle i handlu, projekt zmiany reformy rolnej i zmiana ustawy o obrocie pieniężnym. Co do tej drugiej kategorii, to komisja przedłożyła odrębne sprawozdanie. „a dzisiaj przedkłada tylko projekt o tych środkach naprawy gospodarki finansowej, które są nowe i mają charakter zasadniczy, oraz odnoszą się przede wszystkim do administracji. Rząd zażądał, aby temu przekazano władzę zmiany w ustroju urzędów i ewent. ich zwijania. Komisja była jednomyślnie zapatrywająca, do którego przyłączył się potem minister, że taka kompetencja sprzeciwia się przepisom konstytucji. Komisja postanowiła, że przede wszystkim należy dać ministrowi prawo wglądu w we wszystkie działy administracji oraz kontrolowania ich, dalej, aby mu dać prawo leczenia, jednakowoż w zgodzie z konstytucją, według której ustanawianie i usuwanie urzędów należy tylko do sejmu. Dlatego komisja proponuje pod tym względem rozmaite środki. Straż nad oszczędnością ma być poruczona ministrowi skarbu w ten sposób, że radzie ministrów nie będzie wolno uchwalać wydatków. Z tem łączy się kwestya, czy i sejmowi nie ma być wolno uchwalać wydatków bez zgody ministra. Znaczną większością oświadczyła się w myśl projektu rządowego, ujmując to jednak tylko w formę uchwały. Ustawa, która teraz przedłożono sejmowi, zawiera także artykuł o utworzeniu rady finansowej jako organu doradczego przy ministrze skarbu, złożonej z 15 członków, zamianowanych przez Radę ministrów na wniosek ministra skarbu ze wszystkich dziedzin życia gospodarczego i wszystkich obszarów Rzeczypospolitej. Rada ma zastąpić istniejącą dotychczas radę. Aby oddziaływać na wszelkie społeczeństwa, niekolejne od własnej waluty, uchwalono przesyłać, że umowy między obywatelami polskimi mogą być zawierane tylko we walucie polskiej. Celem przeciwdziałania spekulacji, komisja uchwaliła przyjąć ustawę karna, proponowaną przez rząd z tem obostrzeniem, że postępowanie ma być doradne.

Anglia żąda zmiany polityki reparacyjnej wobec Niemiec.

Paryż. (AW. „Tems” potwierdza wiadomość dziennika „Echo de Paris” jakoby Anglia zaproponowała Francji zasadniczą zmianę polityki reparacyjnej. Według tej propozycji miałaby Anglia zrzec się swojego udziału w wypłatach reparacyjnych w wysokości 40 milionów funtów szterlingów, by tem ułatwić przywóz angielskiego towaru do Niemiec. Anglia zrzekłaby się także 600 milionów marek w złocie, które jej jest Francya winna, w zamian

za co otrzymałaby niemieckie bony. Jeżeliby Stany Zjednoczone i inni sojusznicy poszli za przykładem Anglii, zredukowałby się dług Niemiec z 132 miliardów na 60 miliardów, przez co Niemcy byłoby w stanie zaciągnąć większą pożyczkę i wypełnić wszystkie swoje zobowiązania w ciągu lat 15. Następnie mianoby zawrzeć umowy polityczne dla ustalenia sojuszu angielsko-francuskiego, co by spowodowało Francję do ograniczenia swoich zbrojeń.

ZAABONUJJCIE „NOWY DZIENNIK”!

Wschodnia Małopolska a Żydzi.

Lwów, 15 grudnia

(Lw.) Hekroć na horyzoncie politycznym Polski pojawiało się jakieś ważne zagadnienie terytorjalne, zawsze wówczas rozpoczynała się zartata walka dwu kierunków, z których jeden domagał się rozwikłania ciężkiego zagadnienia mierzem na sposób węzła gordyjskiego i drugi, który dążył do tego, aby polityka polska jak najprędzej upodobniła się do metod ogólnie przyjętych w polityce ogólno-swiatowej. Nie trzeba dodawać, że aneksjonizm i szowinizm, nie liczące się z niczem i z nikim, były czynnikami, które bodaj najwięcej młodej państwowości polskiej w opinii mocarstw zachodnich zaszkodziły jak zbyteczne jest podkreślanie, iż powodzenia polityki polskiej datują się od chwili, gdy polityka zagraniczna warszawskiego gabinetu wstąpiła na drogę załatwiania wszystkich zagadnień z tej dziedziny w drodze porozumienia i w ścisłej kooperacji i przy uwzględnieniu zapatrywań zagranicy. Jeżeli Polska zdołała w ostatnich czasach uniknąć przykrych niespodzianek w sprawie rozgraniczenia Górnego Śląska a nadto zdołała rozluźnić łańcuch nieprzyjaźni opasujący państwo polskie, to ma to do zawdzięczenia arównoważonemu kierunkowi, który zapanował w polskiej polityce zagranicznej.

Na tych torach idziemy wolną ale stanowczo ku załatwieniu przynależności państwowej Litwy Środkowej, w zrozumieniu dla racjonalności tej jedynie metody przystępuje polityka zagraniczna Polski do zlikwidowania ostatniego, bodaj najważniejszego zagadnienia terytorjalnego państwa polskiego, do sprawy Wschodniej Galicji. A akcja w tej dziedzinie, jakkolwiek nie podnoszona na zewnątrz znajduje się obecnie w pełnym toku. Z doniesień prasy zagranicznej wiadomo, że sprawę Galicji Wschodniej rozpatrywać będzie Rada Najwyższa na jednym z pierwszych posiedzeń w styczniu przyszłego roku, zaś organa bliskie min. Skirmuntowi antycypując akcje polskich placówek zagranicznych, stwierdzają już dzisiaj, „że uregulowanie kwestji Galicji Wschodniej może przysię do skutku tylko w ścisłym porozumieniu z mocarstwami”. „Wszelkie w tym względzie projekty — pisze „Kuryer Polski” — mogą być tylko mniej lub więcej ceppym materyałem dla tego porozumienia, niczem innym. Niema w tej chwili żadnego powodu do podejrzewania intencji mocarstw w stosunku do Polaków właśnie w sprawie galicyjskiej. I jeśli nie powtórzymy w niej błędów popełnionych w wileńskiej, jeśli nie będziemy ignorowali międzynarodowej podstawy, na której sprawa ta rozwijana być musi, jeżeli Rząd dość wczesnie porozumie się z Sejmem właśnie co do tej międzynarodowej podstawy, jeśli nie dopuści do jej zachwaszczenia agitacją wewnętrzną, która

wychodząc z niezasadnionej zupełnie nieufności naszej do mocarstw, rychło bardzo wyrodzi niezasadnioną zupełnie nieufność mocarstw do nas — to rozwiązanie sprawy wschodnio galicyjskiej oczekiwać będziemy mogli z zupełnym spokojem”. Pierwsza ta publicystyczna jaskółka nie zwiastowała wprawdzie wiosny, ale w taktowny sposób zorientowała opinie publiczną zarówno co do czujności, jak i tendencji panujących w ministerstwie spraw zagran. Zawierała krytykę nieprzeżywaną i dorywczej inicjatywy nadania krajowi temu autonomii bez pytania ludności tego kraju o zdanie, jak pragnie mieć prawa swoje uwzględnione, zawierała też ostrą odprawę pod adresem nieuspiającej hadry szowinizmu z jej idealnym siłą przed prawem. W Galicji Wschodniej nie przestaje bowiem narodowa demokracja przez jątrzenie i szczytowanie na mniejszości narodowe utrudniać wszelką akcję, zmierzającą do wzajemnego zbliżenia zamieszkujących kraj narodowości i do zjednoczenia ich dla państwowości polskiej, w jakiegokolwiek formie. Toteż z trudem tylko przybadał zacierać wzburzenia wywołane zbyt ciężkimi manifestacjami jak np. ostatnio manifestacją profesorów uniwersytetu Jana Kazimierza przeciw nadaniu Galicji Wschodniej autonomii itp.

Wiadomo jest już obecnie, że komisja międzyministerjalna opracowała projekt autonomii Galicji Wschodniej i że polskie placówki zagraniczne otrzymały polecenie wysondowania w tym celu opinii mocarstw zachodnich, w szczególności Anglii i Francji, ażeby fakt uchwalenia przez Sejm Warszawski autonomii nie nosił charakteru fait accompli. Podobno oficjalne sfery warszawskie konferują w tych sprawach z przedstawicielami mniejszości narodowych w Galicji Wschodniej. Przykład Wileńszczanym pojecha bowiem, że wszelkie rozwiązanie dokonane ponad głowami najbardziej zainteresowanych w tej sprawie opóźnia i utrudnia tylko sferfikcyonowanie tego dzieła o pierwszorzędem dla państwa polskiego znaczeniu. Już projekt wniesiony swego czasu przez PPS, popełniał ten kardynalny błąd, że nie uwzględniał Żydów jako samodzielnego narodowego czynnika. Jest to koniecznością rozwojową tego etapu myśli politycznej, która stworzyła traktat wersalski, dla kraju zaś, gdzie element żydowski stanowi ważny odsetek ludności, wyciśnięty między Polaków i Ukraińców jest to dla ludności żydowskiej wprost kwestją bytu i bezpieczeństwa. Polaka racya stanu ciągle jeszcze jest głucha na mowę rzeczywistości. Ostatni spis ludności wykazał, że przeszło 70 proc. ludności żydowskiej w Małopolsce Wschodniej przyznało się do narodowości żydowskiej. W miastach odsetek ten był jeszcze większy. Gdyby wziąć pod rozwagę trzewolny oportunizm małych grup ortodoksyjnych po małych miasteczkach i w gminach wiejskich, bo od asymilacyi można abstrahować zupełnie — wówczas otrzymamy, że całe żydostwo wschodnio galicyjskie tworzy zwarty i uświadomiony obóz narodowy, który ma prawo domagać się, aby przy tworzeniu podstaw autonomiznego współzycia narodowości w tym kraju, jego potrzeby i jego prawa również w drodze ustawodawczej były zagwarantowane.

Przyszłość wykaże, że na trwałość i powodzenie liczyć może tylko polityka dążąca do usuwania nie rozognienia przeciwieństw, do stwarzania, nie ograniczania warunków rozwoju — i że rozwój narodowy ludów europejskich przeszedł już zmore okresu nacjonalizmu, kiedy to wszelkie władnie panowało przekonanie, iż tylko kołatem niedorozwoju innych można własny naród powieść ku szczytom, tylko na helotyżmie innych zbudować wolność własną.

Deklaracja stronnictw żydowskich w Wilnie w sprawie wyborów do Sejmu wileńskiego

Wilno. W zeszłym tygodniu zwrócił się Wł. Grabowski przewodniczący komisji wyborczej, do dra Wygodzkiego, prezesa gminy żydowskiej w Wilnie, z prośbą o przedstawienie listy kandydatów żydowskich do wszystkich komisji wyborczych, jak również i do okręgowej komisji wyborczej. Dr. Wygodzki odpowiedział p. Grabowskiemu, że, gdy tylko żydowskie organizacje polityczne powezną decyzję co do udziału w wyborach do Sejmu, zawiadomi go o tem, pragnąc w razie pozytywnego rozstrzygnięcia sprawy, przysłać listę kandydatów żydowskich.

Dn. 11 bm. dr. Wygodzki wystosował do k. Grabowskiego list treści następującej:
Szanowny Panie Hrabio Grabowski!
Przesłałem kopie pańskiego listu z dn. 3 bm. L. 15, wylizczonym w załączniku do listu, żydowskim organizacjom politycznym i społecznym. Mam zaszczyt przesłać Sz. P. kolektyną odpowiedź organizacyi.

Z głębokim szacunkiem
Dr. Wygodzki,
przewodniczący gminy żyd. w Wilnie.

TEKST DEKLARACYI

Nizej podpisane żydowskie partie i organizacje polityczne niniejszem zawiadamiają:
1) że Żydzi, jako obywatele naszej dzielnicy połączeni z nią nierozdzielnie więzami i zainteresowani na równi z pozostałymi współobywatelami w rozwoju i odbudowie kraju, uważają za swój obowiązek wziąć udział w Sejmie ustawodawczym, wybranym na zasadach demokratycznych i mającym na celu uregulowanie życia wewnętrznego dzielnicy (opracowanie odpowiednich norm ustawodawczych i urzeczywistnienie wszelkich praw, które wchodzi w zakres kompetencji przedstawicielstwa ludności);
2) że, Żydzi uważaliby za swój obowiązek wziąć udział w plebiscycie, któryby był przeprowadzony celem rozstrzygnięcia sprawy przyn-

Sz. An-ski. (Przedruk, przekład i wystawienie wzbronione.)

Na pograniczu dwóch światów. (DYBUK)

Legenda dramatyczna w 4 aktach. Przekład Maksymiliana Korona.

(6)
CHONEN
(stoi przez chwilę z zamkniętymi oczyma, poczem znów zaczyna śpiewać „Szir-haszirim”)
„Jako granatu owoc rozpękniiony,
Tak twe jagody błyszczą z pod zasłony!”
HENOCH
(podnosi głowę i patrzy na Chonena)
Chononie, co ty śpiewasz?
(Chonen zamilkł, otworzył oczy i spogląda na Henocha)
Twe kędziory wilgotne, wracasz pewnikiem znów z mikwy.
CHONEN
Tak.
HENOCH
A podczas zanurzań używasz żarliwie Imienia Jedyne Boga wedle księgi Razyel Hamalach?
CHONEN
Tak.

*) Księga Razyel Hamalach — systematyczny podręcznik kabbalistyki, zawierający szczegółowe pouczenie, wedle tradycji, wręczony przez anioła Razyela Adamowi.

HENOCH
I nie boisz się?
CHONEN
Nie.
HENOCH
I pościsz od szabasu do szabasu? Czy cię to nie męczy?
CHONEN
Zaisle łatwiej mi pościć przez cały tydzień, niżli w szabas przyjmując posiłek. Postradałem ochotę do jada. (Pauza).
HENOCH (serdecznie)
Na co to wszystko czynisz? Co pragniesz tem uzyskać?
CHONEN
(jakby mówiąc do siebie)
Chcę... pragnę osiągnąć jasny, promienisty dyament, roztopić go we łzach i wchłonąć w mą duszę... Chcę sięgnąć promieni trzeciej sfery, sfery świętości i Blasku... Chcę... (nagle bardzo niespokojnie) Tak! Muszę mieć także dwie beczki dukatów dla niego, co tylko dukaty liczyć umie...
HENOCH (zdumiony)
Co? Zważ Chononie, strzeż się, to ślizka droga... Świętymi siłami tego wszystkiego nie osiągniesz...
CHONEN
(patrzy nań czelnie)
A jeśli nie świętymi? Ha? A jeśli nie świętymi siłami?

HENOCH (przezawony)
Boję się mówić z tobą. Lękam się, abyś nie obraził ciebie!
(wychodzi szybko, Chonen pozostaje zdumionym i czelnym wyrazem twarzy. Z ulicy wchodzi Meir, z mniejszej izby botnicznej i hatka).
1. BATLON.
Zmówilem osiemnaście psalmów i basta. Coś cały psalterz za złotówkę? Oni są jak świnie tak ciągiem jeszcze odmawiają.
(Whiega Aszer bardzo skłopotany).
ASZER,
Co dopiero spotkałem krawca Borochal. Wraca z Klimówki, gdzie Sender zjechał się z ojcem chonena. Opowiada, że nie zdołał dojść do ladu. Sender domagał się za strony chonena dziesięciu lat wikt, ojcowie ofiarowali mu pięć — rozjechali się tedy z niczem...
MEIR
Już po raz czwarty!
3. BATLON,
Aż ścisła na serce!
MESZULACH
(do trzeciego batlona z uśmiechem)
Wszakże samiście rzekli, że małżeństwo się wiera się z tym, kto przeznaczony.
CHONEN
(wyprostował się, z najwyższem przejęciem)
I znów zwyciężyłem!
(pada bez sił na ławę z wyrazem wyczerpania na twarzy).

leżności państwowej naszej dzielnicy, gdyby stworzono odpowiednie warunki, zapewniające wyrażenie prawdziwej woli ludności;

3) odpowiedź na pytanie, czy Żydzi wezmą udział w sejmie, zwołanym obecnie, możliwą będzie dopiero po ogłoszeniu specjalnego dekretu, ustanawiającego kompetencje i zadania sejmu"

Podpisani:

- 1) Organizacje syonistyczne,
- 2) Partya demokratyczna,
- 3) Żydowski Powszechny Związek Kupców,
- 4) Żydowski Powszechny Związek Rzemieślników,
- 5) „Cefrej-Syon”

Z PALESTYNY.

Instytut rolniczy w Palestynie.

Jerozolima. Zgodnie z uchwałą kongresu czyni obecnie Egzekutywa syońska starania około założenia instytutu dla badań rolniczych w Jerozolimie. Jako kierownicy poszczególnych oddziałów wchodzi w rachubę: profesor Warburg jako szef instytutu i kierownik działu botanicznego, agronom Wilkański, jako kierownik stacji doświadczalnej dla farm, dr. Bodenheimer dla owadoznawstwa, dr. Treidel dla chemii, dr. Feiner i dr. Reichert dla botaniki, wreszcie inż. Cemach jako redaktor publikacji instytutu.

Nowy inspektor szkół palestyńskich.

Jerozolima (Z. C. P.) W miejsce dotychczasowego inspektora szkół palestyńskich, dra Duszki, który obecnie powraca do Ameryki, zamianowany został p. Ginsberg, syn Achad-Haama inspektorem wszystkich szkół hebrajskich, podlegających departamentowi oświaty przy rządzie palestyńskim.

ZALESIENIE KRAJU.

Jerozolima (Z. C. P.) Wysoki komisarz zamianował komitet, którego zadaniem będzie opracowanie projektów zalesienia wydm i wybrzeży morskich Palestyny. W skład komitetu wchodzi obok przedstawiciela rządu i kierownika syońskiego urzędu kolonizacyjnego, inż. Ellingera, po jednym przedstawicielu ludności żydowskiej, chrześcijańskiej i muzułmańskiej.

Wyjazd rabina jerozolimskiego i wileńskiego do Ameryki

Jerozolima. (ZBK.) Żydowski komitet pomocy, zbierający w Ameryce fundusze na rzecz szkół ortodoksyjnych (jeszywy, talmud tory) w Palestynie, zwrócił się do Jerozolimy z prośbą o wysłanie dwóch wybitnych rabinów do Ameryki celem przedstawienia żydostwu amerykańskiemu rozpaczliwej sytuacji, w jakiej się znajduje ortodoksyjne szkolnictwo w Palestynie. W odpowiedzi na to uchwalili Wydział religijny w Jerozolimie uprosić rabina Kucka oraz rabina Grodzieńskiego z Wilna, by podjęli się tego zadania. Dotąd nie nadeszła jeszcze odpowiedź z Wilna, prawdopodobnie jednak wyjadą wkrótce obaj rabini do Ameryki.

Przegląd polityczny.

Anatol France o stosunkach francusko-niemieckich.

Jeden z towarzyszy podróży Anatola France'a opowiada w „Petit Parisien” przeżycia swej podróży po Niemczech. Gdy pociąg przejeżdżał przez zagłębienie Ruhry — rozmowa potoczyła się na tory polityki. France nie chciał się wypowiedzieć o wypadkach politycznych ostatniej doby, a ograniczył się na wyjaśnieniu swego stanowiska w zasadniczych sprawach. Życzą sobie — oświadczył France — abyśmy my Francuzi pierwsi podjęli inicjatywę w pogodzeniu się z Niemcami, tak jak to zrobili niedawno Anglicy wobec Irlandyi. W wzajemnym stosunku między Anglią a Irlandyą widzę wiele analogii do stosunku francusko-niemieckiego w niedawnych czasach. Anglia mogła wyzyskać swą przewagę, aby zgnieść Irlandyę. Nie uczyniła jednak tego. A nie była to słabość, lecz szlachetne postępowanie. Chciałbym, aby i Francya zachowała się podobnie wobec Niemiec

„Co było niemieckiem - musi stać się znowu niemieckiem”.

Przedwczoraj odbyło się w Bremie wielkie zgromadzenie Niemieckiej Partii Narodowej, na którym przemawiał jeden z wybitniejszych przywódców tej partii, hr. Westarp. Mowca na wstępie zaznaczył, że polityka niemiecka powinna się kierować hasłem: „Co było niemieckiem, musi stać się znowu niemieckiem!” Wychodząc z tego

stanowiska — wywodził mowca, możemy stwierdzić, że nie istnieje już dla Niemiec traktat wersalski. Niemcy mogli przy pomocy swoich ochotniczych formacji uratować rodaków górnośląskich przed panowaniem polskiem. Rząd Rzeszy, coinał się jednakowoż przed pobrząknającą szarą beiką Francyi. Polityka obecnego rządu Wirtha, polegająca na dotrzymywaniu zobowiązań, dała nędzne rezultaty. Dopóki polityka niemiecka nie będzie prowadzona w tym duchu, jaki mowca ma na myśli, to Niemcy nie postąpią ani na krok naprzód. Francya niema interesu, ażeby Niemcy wypełniały swoje zobowiązania, albowiem w myśl traktatu wersalskiego posiada tytuł prawny do wieczystego zatrzymania lewego brzegu Renu. Niemcy obecne są zupełnie rozbrojone, podczas gdy cały świat stoi pod bronią. Albo świat pójdzie za przykładem Niemiec, albo tego nie uczyni, a wtedy Niemcy będą miały prawo powrotu do tego, co je uczyni silnem i wielkiem państwem, a to osiągnąć można tylko powrotem do powszechnej służby wojskowej

Z życia młodzieży.

We wtorek 13 bm. odbyło się w wielkiej sali Kahału Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie członków Towarzystwa. Po odczytaniu protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia przyjęto do wiadomości rezygnację dotychczasowego sekretarza, w miejsce którego wybrano kol. Anhalta Edwarda (Legionów 8). Do wydziału zaś wybrano na opróżnione miejsce kol. Jakóba Lewkowicza. Następnie uchwalono kwalifikowaną większość głosów zmianę statutu co do podwyższenia ilości członków prezydium i wydziału oraz w sprawie przystąpienia Towarzystwa do związku stowarzyszeń. Z kolei przyjęto zarys statutu Centrali i wybrano delegatów do jej zarządu w osobach dra Grünfelda, kol. Badera i kol. Fischlowitza. Walne Zgromadzenie zajęło stanowisko, że należy w najbliższym czasie zwołać zjazd ogólno-akademicki dla przekształcenia Tymcz. Kom. Wyk. w stałą Centralę żyd. akad. inst. sam, i poleciło swym delegatom przeprowadzenie tej uchwały na najbliższym posiedzeniu T. K. W. Wreszcie omawiano sprawę auxilium i tygodnia akad. i polecono Wydziałowi jak najenergiczniej przeprowadzenie akcji w tym względzie tak w Krakowie, jak i na prowincyi. Na tem W. Zgromadzenie o godz. 11-ej w nocy zamknięte.

Jutro, w niedzielę o godz. 2³⁰ pop. Walne Zgromadzenie Żyd. Tow. gimn. w sali Z. T. G.

MESZULACH

(wyjmuje z worka latarkę)

Czas ruszyć w drogę.

MEIR

Czego wam tak spieszo?

MESZULACH

Jam przecie wysłannik, Meszulach. Przenoszę panom ważne wieści, osobliwe sprawy. Przeto kwapić się muszę. Czas nie do mnie należy.

MEIR

Zaczekałobyście chociaż, aż zacznie świtać.

MESZULACH

Do brzasku jeszcze daleko, droga moja zaś się daleka. O północy wyjdę.

MEIR

Na dworze ciemno choć oko wykol.

MESZULACH

Latarka oświeci mi drogę, bych nie zblądził. (Z izby bóżnicznej wchodzi 2 i 3 batlonim tudzież szkolarze jesziby).

2. BATLON

Mazel tow! Oby Najwyższy wrócił chorej zdrowiel

WSZYSCY

Daj Boże, amen!

*) Mazel tow — życzenie pomysłowości (mazol-planetą gwiazdozbiór w zodyaku

1. BATLON.

Teraz za złotówkę godziłoby się kupić gorzalki i placków.

MEIR

Wszystko ju zarządziłem.

(wyjmuje z za pazuchy flaszkę i placki)

Chodźcie do przedsionka, popijemy tam „lechajim”.

(Szeroko roztwierają się drzwi i wchodzi Sender wesolo, w rozpiętym chałacie, w odsuniętym wysoko kaszkiecie. Za nim trzech do czterech Żydów)

MEIR I BATLONIM

(razem)

O, reb Sender! Baruch habal

SENDER

Przejeżdżam kolo bóżnicy — myślę sobie: wstąpię, obaczę, co robią nasi ludzie (zauważył flaszkę u Meira). Mniemałem, że ślęczą przy nauce abo wiedzą dyszkur w nabożnych sprawach. Alisiej oni biorą się do kieliszka na dobrą intencję! Ha, ha, ha, istni niropolscy chaszdyzil

1. BATLON.

Wszelako spuścicie z nami kropelkę, reb Sender.

SENDER

Głupcze! Ja sam postawię kubek, i to wy-

*) Baruch haba — błogostawiony niech będzie przybył.

borny. Oddajcie mi mazel tow! W dobrą godzinę zaręczyłem córkę.

(Chonen wstrząśnięty zerwał się z miejsca)

WSZYSCY

Mazel tow! Mazel tow!

MEIR

A nam dopierusieńko doniesiono, żeście nie doszli do ładu z ojcami i że sprawa poszła w niwecz.

3. BATLON.

Jakże ta wieść nas zmartwiła!

SENDER

Niewiele już brakowało, ale w ostatniej chwili ojcowie przystali na moje żądania i szczęśliwie spisaliśmy tnaim

CHONEN

Tnaim?!.. Tnaim?!.. Jakto? Jak to się stać mogło? (w wielkiej rozpacz) Więc na nic, na nic się nie zdały ni posty, ni mikwy, ni cejrufim, ni umartwienia? Wszystko to na darmo? A co teraz?... Jaką drogą?... Jakiemi silami? (chwytając się za piersi, wyprostowuje się, z promieniającym obliczem) A-a-a! — ...Przedemną roztwiera się tajemnica wielkiego dwoiście wyrażonego Imienia!!! Widzę ją... Ja... ja... ja zwyciężyłem! (pada na ziemię).

(C. d. n.)

*) Tnaim — dosł. warunki, akt zaręczyn w rytualnym prawie żydowskim.

NADESLANE.

Za rubrykę tę redakcyja nie odpowiada.

Okazyjna sprzedaż!

!!! Najmodniejszych kapeluszy damskich filcowych **!!!**
już od 1500 Mk.
Modele paryskie i wiedeńskie w cenach nader konkurencyjnych
2221

JADWIGA CYPES
Kraków, ulica Poselska 20.

KLINIKA LALEK
Kraków, ulica Basztowa 15

poleca wielki wybór pięknych lalek i zabawek wyrobu krajowego po cenach przystępnych.
Naprawy lalek
uskutecznia się szybko, solidnie i tanio.

Nowe kursa handlowe w szkole Feinberga w Krakowie

Stradom L. 27
rozpoczynają się 20-go grudnia 1921 roku.
2658 **Wpisy codziennie.**

OKUCIA MEBLOWE

Szale, czapki; pończochy, trykotaże i najlepsze wataliny

dostarcza 2643 **M. A. ROLLANDER**
Fabryka wyrobów włókniastych
Bielsko, Kościelna 12. — Tel. L. 424.

ZŁOTO DENTYSTYCZNE

2188 oraz luty łatwotopne poleca najtaniej
S. VOGLER, Kraków, Grodzka L. 31.
Uskutecznia zamiany wszelkiego rodzaju stopów oraz próby ogniowe. Zlecenia z prowincyi odwrotnie.

CŁO OD WINA

wynosi Mk. 1200 od litra, ponadto miejska opłata konsumcyjna Mk. 100 od litra Firma
PERLBERGER i SCHENKER
przy ul. Grodzkiej 48. Tel. 308
sprzedaje po Mk. 1200 butelkę 3/4 litra
2205 wina stołowego.

Za próżne butelki zwraca po Mk. 30. Odsprzedającym daje rabat. Ponadto ma na składzie wina tokajskie, Malaga, Wódki, Likery, Rum, Konjaki itp.

IDA KRONENGOLD Antwerpia 2678
IZAK DEUTSCHER Antwerpia
zareczeni w grudniu 1921.

Z okazji zaręczyn naszej koch. siostry i bratowej Neomi Günsberżanki z p. Chaimem Lezerem Siedliskierem z Tarnowa gratuluje serdecznie
2570 Mendel Günsberg z żoną.

Z okazji zaręczyn p. Neomi Günsberżanki z Tarnowa z p. Chaimem Lezerem Siedliskierem z Tarnowa gratuluje serdecznie
2 71 Rodz na Stub.

Do zaślubin mojej koch. siostry Pepi Lustówniej z p. Józefem Kornreichem gratuluje serdecznie
2576 Aron Lust, Nancy (Francya)

WEDLE POLECEŃ LEKARSKICH

NAJIDEALNIEJSZYM ŚRODKIEM PRZECIW
atakom podagrycznym — ischias — reumatyzmowi
mięśni — stawów — nerwobólom — bólom krzyżów
migrenie, kluciu w bokach, porażeniom jest

„SAPOMENTHOL” MATULI

Fabryka: **EUG. MATULA Sp. z ogr. odp.**
W KRAKOWIE, UL. HELZŁOW L. 17. 2179

Do nabycia tylko w oryginalnych opakowaniach we wszystkich aptekach i składkach aptecznych.

Stosowany od wielu lat w szpitalach z najlepszym skutkiem.

KRONIKA.

Kraków, 17 grudnia.

Od Redakcyi. Numery poniedziałkowe (z datą wtorku), będą odtąd poświęcone głównie aktualnym sprawom gospodarczym i będą zawierały informacje z życia gospodarczego w kraju i za granicą.

„Dybuk” będzie drukowany także w numerach poniedziałkowych.

Z dniem dzisiejszym wprowadzamy nowy dział: Z mody.

Od Administracyi. Numery poniedziałkowe (z datą wtorku), których dotąd ze względu na technicznych nie można było ekspedycyować na prowincję pierwszymi pociągami, będą odtąd, po usunięciu przeszkód technicznych, ekspedycyowane na równi z innymi pismami.

— Z powodu spoczynku sobotniego i wcześniejszego skutkiem tego zamknięcia redakcyi, numer dzisiejszy nie zawiera ostatnich wiadomości telegraficznych i kronikarskich.

— Wojewoda dr. Gałęcki wyjechał do Warszawy na zjazd wojewodów. Powrót nastąpi we wtorek rano.

— O sprzedaży napojów alkoholowych w dniu świąteczny. Jak się dowiadujemy, stowarzyszenie gospodnio-szynkarskie w Krakowie postanowiło wysłać delegację do województwa celem uchylecia zakazu, zabraniającego podawania napojów wysokokowych w soboty, niedziele i święta. Delegacja ma starać się o zniesienie tego zakazu tylko co do pierwszorzędných lokalów restauracyjnych i jadalni, natomiast w odniesieniu do szynków stow. gosp.-szynkarskie stoi na stanowisku utrzymania zakazu.

— Z teatru J. Słowackiego. Dzisiaj premiera oczekiwanej z takim zainteresowaniem „Straszne dzieci”, które powtórzone będą przez wszystkie dni tygodnia aż do piątku/więcznie. Ponieważ dwa przedstawienia, tj. wtorkowe 20 bm. i piątkowe 23 bm., zakupione zostały w całości, pierwsze przez Akademię Handlową, drugie przez związek urzędników „Nuza”, bilety dla publiczności wolnej sprzedaży dostępne są tylko na przedstawienia: poniedziałkowe 19, środowe 21 i czwartkowe 22 bm. Jutro pop. zawsze mile witane po cenach niższych „Bajki” Bałuckiego.

— Miejski teatr opera i operetka. Dzisiejsza premiera „Szkoły miłości” Korolanyiego przedstawi nam operetkę, która zachwycić musi słuchaczy bogactwem wartości. Pełne romantycznego uroku libretto, przenosząc akcję w czas francuskiego rococo, daje obrazek wirtuoznych miłosnych igraszek, a muzyka snuje się obficie przez niemal wszystkie sceny operetki przeszliczna, melodyjna wstęga o pełnych operetkowych barwach. Rzecz będzie wystawiona z specjalnym przepychem w kostymach i dekoracjach pod muzycznym kierownictwem dyr. Walewskiego i reżyserskim p. Lelewicza. W głównych rolach wystąpią: pp. Schup-Skrzyżowska, Korabianka, Zimajer, Harasimowicz, Lelewicz, Ostrowski, Minowicz, Rewski, Dobrowolski i inni. Zespół baletowy z pp. Jabłońską i Cesarskim na czele wykona oryginalne, stylowe tańce. Operetka ze względu na zapewnione powodzenie będzie grana przez kilka dni z rzędu, na razie w sobotę i w niedzielę wieczór. W niedzielę 18 bm. pop. „Noc w Wenecyi”.

— Z teatru „Bagatela”. Dziś o godz. 4 pop. „Damy i kuzary” dla dzieci i młodzieży po cenach bardzo niskich. Na dzisiejsze przedstawienie już wszystkie prawie bilety zostały rozsprzedane. W niedzielę pop. „Kobieta, która zabiła” po raz 31 po cenach niższych w wykonaniu pp. Kozłowskiej i Węgierki. Wieczorem „Dr. Stieglitz” po raz 17 z pp. Berskim i Zbuckim.

— Wesoła rewia krakowskiego świątka. Różnym humorem skrzace się sceny z krakowskiego bruku stanowić będą treść kilku humorów.

sek, które w piątek 23 bm. o godz. 7 wieczorem w sali Kollegium wykładów naukowych (Rynek gł. 39) odczyta redaktor Antoni Lekszycki, znany autor pogodnie swawolnych feljetonów z życia naszego Gawronowa. Między innymi w humorystycznym filmie pt. „Barwna heca na krakowskim cieletniku” zapozna świetny recytator słuchaczy z wesołymi epizodami zabawy w dniu św. Szczepana na Linii A—B, a opis ten uozmaici szereg poetyckich dygresyj. Bilety po 150 i 100 mk nabywać można w sekretaryacie Kollegium wykładów naukowych.

— Pożar w piwnicy. Wezórąj kilku wyrostków przechodząc ul. Dietlowską zapaliło z figlów słomę w okienku piwnicznym domu pod l. 67. Po chwili paląca się słoma wpadła do piwnicy, skutkiem czego zajęło się nagromadzone tam drzewo. Straż pożarna ogień wkrótce ugasiła.

— Włamanie do browaru. Do policyi doniósł p. Maryan Szymański, zastępca browaru Tenczyńskiego w Krakowie, że w nocy z 15 na 16 bm. zakradli się nieznani sprawcy do magazynu browaru przy ul. Mostowej, skąd zabrali kilka u-przeży na konie, kilka słoików konfitur, 6 litrów masła i większą ilość piwa.

— Czego już nie kradną? Za kradzież słupków żelaznych, znajdujących się nad brzegiem Wisły, a służących do przywiązywania galarów, aresztowano 16-letnią Eugenię Zięba i 13-letnią Maryę Kiezbak. Skradzione słupki odebrano.

Sala „Eary”, Krakowska 41. Sobota, 3 pop. Dr. I. Schwarzbart: Światopogląd ortodoksyi i wyzwolenie narodu. Niedziela 7½ wiecz.: Z. Schmulewicz: Szkoła pracy.

Zydowska Czytelnia Akademicka (Stradom 15, of.), bogato zaopatrzona w czasopisma. Otwarta codziennie od godz. 7—9 wieczór.

— Popularny wieczór kameralny kwartetu smyczkowego odbędzie się straniem „Sziro” we środę, 21 bm. o godz. 7½ wiecz. w wielkiej sali Kahału; w programie trzy kwartety J. Haydna. Zaproszenia wydaje firma Schönberg, Stradom 1.

— Koncert St. Gruszczyńskiego, zapowiedziany na niedzielę 18 bm., zapowiada się świetnie. Znakomity śpiewak, który dziś rano przybył do Krakowa, da się słyszeć u nas tylko raz jeden, po koncercie bowiem w niedzielę w nocy wyjeżdża na dłuższy czas zagranicę. Pozostałe bilety są do nabycia u Braci Lipskich, Sławkowska 8.

— „VITA”, krakowska fabryka wód mineralnych w tabletkach wyrabia tabletki wód mineralnych „Giesshübler”, „Hunyady”, „Franciszka Józefa”, „Emska”, „Vichy” itd. 1948

Nie zrozumiał go. — Kapitan statku „Gdańsk” rozkazał majtkowi na pełnym morzu zarzucić kotwicę. Do majtki, mającego wykonać rozkaz kapitana, zbliżył się podróżny z zapytaniem, co czyni. — Zarzucam kotwicę! — odparł żeglarz. „Ależ, jak Pan może robić coś podobnego?” — zawołał z oburzeniem pasażer. — Żeglarz zdziwiony zapytał podróżnego o powód oburzenia. — „Myślałem, że wrzuci Pan do morza „Kotwicę”, najlepszą pastę do obuwia, rozpowszechnioną wszędzie, a niezbędną dla każdej rodziny” — Fabryka w Krakowie, ulica Lubomirskiego 41. (zob. ogłoszenie na ostatniej stronie), 2208

Mleko kondensowane duńskie, słodzone, pierwszorządnej jakości, znacznie lepsze i tańsze od zwykłego mleka, poleca z magazynów w Krakowie, po znacznie niższych cenach „CEREALIA” Sp. handl. z ogr. odp. w Krakowie, Straszewskiego 5, Adres tel.: „Skandi”. 2209

KOLLEGIUM WYKŁADÓW NAUKOWYCH (Rynek Gł. 39).

Sobota: Prof. uniwersytetu dr. Edwina Jachumcki. Problemy operowe (z ilustracjami muz.).

ZAR

JASNE ŚWIATŁO!
WSZEDZIE DO NABYCIA!
ZAR TOWARÓW
NOWY TOMYŚL

1897

Reprezentacja na Kongresówkę i Małopolskę
A. Moszkowski i Ska, Inż., Warszawa, Sienna 23.

Cała 14 grudnia br. podczas obladu w sali restauracyjnej w Przerowie zostawilem futro męskie z kołnierzem wydry. Upraszam P. T. podróżnych tegoż pociągu pospiesznego, zdążającego w stronę Krakowa, o ile futro zabranem zostało o zwrot tegoż pod adr.: H. Freiwald, Kraków, Koletek 1, za sowitym wynagrodzeniem. 2569

Najtańsze i najlepsze źródło skórzanych dodatków do szelek
Z. Segelman, Warszawa, Dzika 21
2219 Na żądanie wysyłam próby.

PASTA DO OBUWIA

FABRYKA MYDŁA, SMARÓW I ARTYKUŁÓW CHEMICZNYCH
„KOTWICA”

KRAKÓW · LUBOMIRSKIEGO 41
CZERNIDŁO DO BUTÓW

GMINA ŻYDOWSKA W PODGÓRZU rozpisuje **KONKURS** na wydzierżawienie parowej łaźni, przy ul. Józefińskiej na 1 rok. Warunki przeglądać można w biurze Gminy żyd. codziennie między 3-4 popoł. 2574 Przewidywan Gminy Izr. w Podgórzu.

Bacznosc na adres **H. J. Tenenbaum** sklep jubilerski ul. św. Gertrudy L. 17 poleca wszelkie wyroby jubilerskie ze złota, srebra i posrebrzane, hurtownie i częściowo po cenach konkurencyjnych. 2547 Podarki świąteczne i ślubne od Mp. 1000 w swyż.

WĘGLA GRUBEGO kostki, orzecha, pospółki i miastu ze Śląska dostarcza natychmiast wagonami
Dom Handlowy „Energia”
2209 Sp. z ogr. odp.
Kraków, Grodzka 51. :: Tel. 1351.

OBUWIE Obecnie najodpowiedniejsza chwila do zakupu bućków u **Gizeli Brand** Kraków, Starowiślna 3. 2181 Ceny niższe.

Do odstąpienia 2 pokoje umeblowane na biuro na I p. i wielki magazyn w jednej z dzielnic krakowskich w zamian za udział w zyskach. 2566 Zgłoszenia listowne pod „Udział” do Ad. N. Dz.

BANK MAŁOPOLSKI S. A. w Krakowie, Rynek główny 25.

Podwyższenie kapitału akcyjnego z kwoty 112,000.000 na 200,200.000 Mp. przez emisję nowych 315.000 sztuk akcji po Mkp. 280.— im. wart.

Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy Banku Małopolskiego w Krakowie uchwaliło dnia 25 czerwca br. podwyższenie dotychczasowego kapitału akcyjnego z sumy Mkp. 112,000.000 na 200,200.000 przekazując Radzie Zawiadowczej określenie terminu, oraz ustalenie szczegółowych warunków dla emisji tychże akcji.

Na podstawie tego upoważnienia uchwaliła Rada Zawiadowcza ponieść kapitał akcyjny Banku o 88,200.000 Mp. przez emisję nowych sztuk 315.000 pełno wpłaconych akcji po 280 Mp. imiennej wartości.

Objęcie większości nowo wydać się mających akcji zostało już z góry zapewnione, a na pozostałą resztę rozpisuje się po myśli uchwały Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy z dnia 25 czerwca 1921 i na zasadzie postanowienia p. Ministra Przemysłu i Handlu oraz p. Ministra Skarbu z dnia 21 listopada 1921, zamieszczonego w nrze 270 „Monitora Polskiego” z dnia 26 listopada 1921 roku.

SUBSKRYPCYJE

Na następujących warunkach:

- Dotychczasowym akcjonariuszom przysługują prawo pierwszeństwa do poboru nowych akcji w ten sposób, że za dwie dawne akcje, pobrać mogą jedną nową.
 - Przy korzystaniu z prawa poboru należy przedłożyć dawne akcje, lub kwity tymczasowe, które zostaną zaraz zwrócone po uwidocznieniu na nich wykonania prawa poboru.
 - Prawo poboru wykonane i zgłoszone być może najpóźniej do d. 15 stycznia 1922, pod rygorem utraty tego prawa.
 - Kurs emisyjny nowych akcji wynosi Mkp. 475.— dla dotychczasowych akcjonariuszy, wykonujących prawo poboru — zaś Mp. 600.— dla nowych akcjonariuszy.
 - Przy zgłoszeniu należy gotówką całą cenę kupna
- w Krakowie: Bank Małopolski, Rynek 25, Filia Polskiego Banku Krajowego, Filia Banku Handlowego w Warszawie.
w Warszawie: Oddział Banku Małopolskiego, Marszałkowska 154, Bank Handlowy w Warszawie, Bank dla Handlu i Przemysłu.
w Lwowie: Oddz. Banku Małopol., 3-Maja 10, Polski Bank Krajowy, Oddz. Banku dla Handlu i Przemysłu, Oddz. Banku Dyakon. Warszawskiego.
w Poznaniu: Bank Związku Spółek Zarobkowych, Polski Bank Handlowy, Bank Przemysłowców, Oddział Banku Handlowego w Warszawie.
w Stanisławowie: Oddział Banku Małopolskiego, Sapieżńska 10.
w Łodzi: ul. Moniuszki 4.
w Tarnowie: ul. Krakowska 8.
w Rzeszowie: ul. Jagiellońska 3.
w Bielsku: ul. Kolejowa 8.
w Zakopanem: ul. Krupówki 38.

- wraz z 50% odsetkami od ceny kupna od 1 lipca 1921 do dnia wypłaty.
 - Repertaryę nowych akcji przeprowadzi Dyrekcja Banku według swego swobodnego uznania.
 - Nowe akcje wydane będą w swoim czasie akcjonariuszom po zawiadomieniu o przydziale akcji i po skonfekcjonowaniu sztuk za zwrotem potwierdzenia kasowego na uiszczoną wpłatę.
 - Na wypadek nieprzydzielenia akcji Bank zwróci wpłacone kwoty wraz z odsetkami w wysokości 40%.
 - Nowe akcje uczestniczą w zyskach Banku począwszy od dnia 1 lipca 1921 roku.
 - Zgłoszenia subskrypcyjne na nową emisję akcji przyjmują do dnia 15 lutego 1922 r. następujące instytucje:
- w Królewskiej Hucie: „Oberschlesischer Bankverein”.
we Wiedniu: Powazeczny Austriacki Zakład Kredytowy Ziemski, Austriacki Zakład Kredytowy dla Handlu i Przemysłu.